Algoritamska dekompozicija

```
enum OpCode { add, sub, ...};
 int main () {
   int out;
   string cmdin;
   OpCode cmdout;
   while (readCommand(out,cmdin)) {
     translate(cmdin,cmdout);
     performCmd(out,cmdout);
 bool readCommand (int& out, string& cmd) {
   bool ret = readOut(out);
   if (!ret) return false;
   return readCmd(cmd);
 bool readOut (int& out) {
   out = 0;
   char c = getChar();
   while (isDigit(c)) {
       out = out*10 + (c-'0');
       c = qetChar();
   return (c!=E0F);
 bool readCmd (string& cmd) {
Septembar 2024.
```

```
struct Stack {
  int stack[MaxStackSize];
  unsigned sp;
Stack sm[N];
void translate (string cmdin, OpCode& cmdout) {
  if (cmdin=="ADD") cmdout = add;
  if (cmdin=="SUB") cmdout = sub;
void performCmd (int out, OpCode cmd) {
  switch (cmd) {
    case add: {
      int op1 = pop(out);
      int op2 = pop(out);
      push(out,op1+op2);
      break;
    case sub: ...
int pop (int out) {
  if (sm[out].sp==0) return 0;
 else return sm[out].stack[--sm[out].sp];
```

Algoritamska dekompozicija

- * U OOP algoritamska dekompozicija ima podjednako važnu ulogu, mada ne više centralnu i nije jedini element, već sastavni element *objektne dekompozicije*
- * Kao i u proceduralnom programiranju, algoritamska dekompozicija se koristi za razlaganje određenog postupka, ali uz jednu bitnu razliku: u okviru razlaganja postupka, za svaki korak definiše se *činilac* koji je *odgovoran* za izvršavanje tog koraka
- * Koraci se raspodeljuju činiocima (apstrakcijama, klasama) na osnovu njihovih ranije definisanih opsega odgovornosti, ali je moguće i obratno: dekompozicijom na korake se raspodeljuju odgovornosti po apstrakcijama, ali se mogu i uvoditi ili identifikovati nove apstrakcije
- * Zbog toga se postupci dekomponovani na korake i raspoređeni kao odgovornosti po klasama nazivaju češće scenarijima (scenario) ili mehanizmima (mechanism)